

peculator, oris. *subs. m.* ETYM *peculatus*. [FREQ minima 3 ^{indicia} 0,22 /d.c.m.] ¶
praeuaricator uel persona quae se illicite pecuniis publicis locupletatur • *malversador o persona que se enriquece indebidamente con dinero público* [HYPER fur SIM depeculator]
44-44 CIC Off 3.73.4. Neque enim de sicariis ... hoc loco disserendum est, qui non uerbis sunt et disputatione philosophorum, sed uinclis et carcere fatigandi. 30 VAL MAX 5.3.2a.7. a L. enim Apuleio tribuno pl. tamquam peculator Veientanae praedae reus factus duris atque, ut ita dicam, ferreis sententiis in exilium missus est. 105-110 TAC Hist 1.53.6. hunc iuuenem Galba ... legioni praeposuit: mox compertum publicam pecuniam auertisse ut peculatorem flagitari iussit. 📖 ISID Orig 10.221. Peculator, pro eo quod sit pecuniae publicae defraudator. GLOSS 4.138.41. qui pecuniam publicam furat. 5.320.45. qui pecuniam publicam rapit. 4.142.17. fraudator siue qui res ecclesiae denegat uel suffocat. 5.130.26. pro eo quod sit pecuniae publicae defraudator. 5.91.12. depopulator et fur, a pecoribus dictus.